

SUFERINȚA

Mai există oare astăzi cineva care nu a experimentat măcar odată suferința? Există oare cineva care nu cunoaște durerea pierderii unei persoane iubite, povara unei boli, rănilor inimii în urma eșecurilor, stresul problemelor financiare, ale nereușitelor și depresia atât de demoralizatoare?

Realitatea copleșitoare este aceea că suferința este parte a naturii umane și mai copleșitor este faptul că suferința poate fi mai pronunțată în viața unui creștin.

Poate mulți dintre noi am crezut odată, că a fi creștin înseamnă capătul suferințelor noastre. Și este pe de-o parte. Pe de altă parte apostolul Petru spune în epistola lui: *"La aceasta ați fost chemați pentru că și Cristos a suferit pentru voi, lasându-vă un exemplu astfel ca voi să calcați pe urmele lui"*.

Cum oare am putea supraviețui în valea umbrei morții dacă Dumnezeu nu ar fi cu noi? Cum am putea îndura dacă nu ne-ar consola cu dragostea și mâna Lui protectoare?

Dumnezeu ne dă puterea să ne comportăm ca și Cristos chiar și în momentele teribile de grele, prin Duhul Sfânt care ne încurajează și ne ajută să ne menținem lângă El pe calea Lui și sub protecția iubirii Sale.

De-alungul vieții am constatat cum în

momentele cele mai cumplite când piciorul îmi tremura obosită de întristările vieții, când mainile îmi acopereau fața înecată în lacrimi reci și când sufletul își căuta cu disperare odihna și liniștea, exact în acele momente Dumnezeu mă cuprindea în mâinile Lui, le împreună, îmi încălzea inima și îmi consola durerea *șoptindu-mi duios: "Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său."*

Fiți tari, îmbărbătați-vă unii pe alții, primiți îmbărbătarea ca de la Domnul, ori din partea cui ar veni, și păstrați-vă nădejdea în sufletele voastre a unui Tată care nu-și părăsește niciodată copiii ci tocmai în mijlocul furtunii îi ascunde sub mantia dragostei sale, fiindu-le adăpost neconținut și izvor de putere.

Așadar oricât de grele, de multe și de covârșitoare sunt încercările ce apar, Dumnezeu ne dă putere pe măsură, consolare și mângâiere pentru ca noi să putem face față, niciodată singuri ci întotdeauna purtați pe umerii Lui și nu căzuți în capcanele deznădejdii.

Mulțumim Doamne, Tu poți totul !

Cu simpatie

Zâna Mețac

Anunțuri

Marți	ora 18.00	Întâlnirea familiilor tinere
Miercuri	ora 18.00	Repetiție de cor
Joi	ora 18.00	Colinde noi. Rugăciune
Sâmbătă	ora 17.00	Întâlnire de tineret
Duminică	ora 09.30	Grupuri de rugăciune
Duminică	ora 10.00	Serviciu de închinare
Duminică	ora 17.00	Serviciu de închinare

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **EMA ZAHARIE**
Tehnoredactare: **EMA ZAHARIE**

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XIII, nr. 628 din 09 decembrie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Încurajare**

pag. 4 **Suferința**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

OAMENII DE CARE AVEM NEVOIE

„Din fiii lui Isahar, care se pricepeau în înțelegerea vremurilor și știau ce trebuia să facă Israel...“

1 Cronici 12:32

Pe vremea regelui David, națiunea evreilor a fost binecuvântată de Dumnezeu cu oameni care se pricepeau în înțelegerea vremurilor și știau ce trebuie să facă poporul Israel. Nu este de mirare, faptul că în timpul domniei lui David, triburile unite ale evreilor au ajuns o națiune puternică și măreață, temută și respectată de toate celelalte popoare cu care se învecina.

Tragedia în viața unui popor este atunci când poporul acela nu are oameni care să știe cu adevărat ce trebuie să facă națiunea lor. Ca să putem ști ce trebuie să facă țara, este nevoie să avem oameni care să asculte glasul lui Dumnezeu. Motivul pentru care țara nu are astfel de oameni, este că pe cei mai mulți nici nu-i interesează voia Domnului.

Pretindem cu nonșanță

lanță și mândrie, că ne pricepem în înțelegerea vremurilor, că avem soluții și că știm ce ar trebui să facă țara.

Adevărul este însă că națiunea habar nu are spre ce direcție se îndreaptă. Oamenii ajunși în funcții înalte, au demonstrat până acum că se iubesc prea mult pe ei înșiși, ca să-i mai poată iubi pe semeni, iar preocupările pentru rezolvarea problemelor personale nu mai lasă loc pentru aplecarea spre problemele națiunii.

Băjbăim de zeci de ani, conduși, din nefericire, de oameni care nu știu ce trebuie să facă țara. Dacă am avea oameni care se tem de Dumnezeu și care iubesc Cuvântul lui Dumnezeu și sunt interesați de principiile Domnului, astfel de oameni ar ști cu siguranță ce trebuie să facă țara.

Oamenii care se pricep la înțelegerea vremurilor, și-ar da seama că este seara istoriei și că Domnul este aproape. Astfel

de oameni, ar ști să ne spună că țara nu se vindecă decât prin pocăință și cerere de iertare înaintea lui Dumnezeu. Astfel de oameni ne-ar chema să ne așezăm sub crucea lui Cristos, cerând curățire de păcate prin sângele scump al Mântuitorului. S-ar așeza în fruntea noastră, nu să ne fure, să ne mintă și să ne batjocorească, ci să ne fie exemple de viață sfântă și curată. Ne-ar învăța hărnicia, cinstea, corectitudinea, bunătatea, dragostea și mila.

Până când nu-i vom găsi pe oamenii aceștia, țara va suferi și va continua să se zbată în mizerie și dezolare. Ne rămâne nouă sarcina să strigăm către Dumnezeu, ca să se îndure de noi, să ne dea și nouă oameni care să știe cu adevărat ce trebuie să facă țara.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

Miercuri, 05 decembrie, fratele nostru drag MARIAN SERAZ a plecat la Domnul.

Fratele Marian a slujit în biserica noastră în calitate de administrator și membru în comitet.

Ne rugăm ca Domnul să o mângâie pe sora Veronica în durerea cauzată de despărțirea de soț, cu speranța neclintită că ne vom revedea în veșnicie.

1. Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

2. El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă;

3. îmi înviorază sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.

4. Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiua Ta

mă mângâie.

5. Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.

6. Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele.

Psalmi 23:1-6

ÎNCURAJARE...

Multă lume se întreabă ce se va întâmpla. Acest articol este pentru cei care se îngrijorează. „...îndrăzniți, Eu am biruit lumea”.

Domnul Isus ne sfătuiește să avem curaj

și încredere că El conduce tot și toate și dacă ne lășăm în mâna lui nu trebuie să ne îngrijorăm!

Vedem la televizor, în ziare, pe internet vorbindu-se mult despre sfârșitul lumii, dar dacă suntem cu adevărat copii ai Lui va avea grijă de noi și de viitorul nostru. Astfel vă îndemn să credeți din toată inima. Cum? După cum spune versetul "Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: "Mută-te de aici acolo", și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință." (Mat.17:20)

Domnul Isus să ne ajute sa credem!

Amin!

Andrei Cîrțiu

PREGĂTIRI

Îmi amintesc de pregătirile pe care mama mea le făcea în apropierea Crăciunului și cu cât drag ne motiva pe mine și pe sora mea s-o ajutam. Poate nu veți crede, dar eu nu știam pe atunci semnificația acestei sărbători. Știam ceva despre un copil sărac, născut într-un grajd, nedorit în case. Atât. Restul era legat de bradul împodobit, de cadouri, de colinde, de întâlnirile cu prietenii.

Mulți ani mai târziu am înțeles ce este cu acel „copil”. Și când am înțeles cu adevărat cine este El, ce a făcut El mi-a fost rușine de toată viața mea de până atunci. Am hotărât să-i dau tot ce am. Ce binecuvântare!!! Ce frumusețe mi-a adus în viață!!!

Acum pregătirile mele nu sunt doar în apropierea sărbătorii nașterii Domnu-

lui Isus, ci în fiecare zi. Nu-mi mai împodobesc casa, brăduțul, cadourile nu mai înseamnă prea mult, pentru că Domnul Isus e în viața mea. Îi simt prezența și sunt plină de bucurie. Uneori această bucurie e atât de mare încât cuvintele nu o pot descrie și atunci plâng. Sunt lacrimi de fericire și mulțumire pentru Mântuitorul meu, cel care merită toată lauda și închinarea. Vreau să fiu pregătită pentru clipa în care Îl voi vedea față în față.

Vă îndemn dragii mei, pregătiți-vă și voi pentru întâlnirea cu Cel sfânt, Cel Minunat, Cel ce șade pe scaunul de domnie, Păstorul nostru.

Carmen Cîrțiu